

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21874/2022
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање у продаји хране, пића и дувана „Лепеница 2011“ Ново Село, чији је пуномоћник Предраг Вуловић, адвокат из ..., против тужене Општине Баточина, чији је пуномоћник Весна Томић Живановић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/21 од 26.10.2021. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/21 од 26.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/21 од 26.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1460/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име користи стечене без основа за период од 09.05.2008. године до 09.05.2018. године исплати 12.400 евра у динарској противвредности према најповољнијем курсу по коме пословне банке откупљују ефективну страну валуту у месту исплате са каматом на сваки месечни износ закупнине од 100 евра која се обрачунава на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске Централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8% обрачунате на исти начин почев од 09.01.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати 36.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 425/21 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. истог члана да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати укупан износ од 12.400 евра, са каматом у висини закупнине за пословни простир који је купио на јавној аукцији у оквиру Програма приватизације ТП „Лепеница“ Баточина, а који је тужена дала у закуп трећем лицу. Тужбени захтев тужиоца одбијен је, као неоснован, јер је утврђено да тужилац по основу уговора о продаји друштвеног капитала, методом јавне аукције од 22.11.2007. године није стекао право својине на предметном пословном простору, с обзиром да се ради о национализованој имовини и да се тужилац сагласио да се са национализованом имовином поступа сходно одредбама закона који регулише ту област. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, то је Врховни суд оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставом израженим у одлукама са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 14.03.2019. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 12.400 евра, то следи да ревизија није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**